

Pesti Központi Kerületi Bíróság
29.P. 100.584/2007/18.

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pesti Központi Kerületi Bíróság

a dr. Palotás Ildikó Ügyvédi Iroda (1016 Budapest, Zsolt u. 6/C. I/2-3., ügyintéző Lantainé dr. Palotás Ildikó ügyvéd) által képviselt

felperes nevesz. felperes születési neve gazdasági ügyintéző, H1i (felperes lakóhelye) lakos felperes által

a személyesen eljáró alperes neve fémforgácsoló esztergályos, H1i (alperes lakóhelye) lakos alperes ellen

házasság felbontása és járulékai iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A bíróság alperes neve és felperes születési neve házastársaknak a H2i anyakönyvvezető előtt házasságkötés ideje napján kötött, és a XYHivatalnál "123" folyószám alatt bejegyzett házasságát f e l b o n t j a.

Kötelezi alperest, hogy 2006. december 1. napjától kezdődően, havonta előre esedékesen fizessen meg felperesnek az gyermek születési ideje napján született gyermek utóneve utónevű gyermek tartására 12.000,- (azaz tizenkettőezer) forint határozott összegű gyermektartásdíjat.

Megállapítja, hogy alperes gyermektartásdíj hátralékának összege 2006. december 31. napjától 2008. március 31. napjáig bezárólag -beszámítva az időközbeni alperesi teljesítéseket- 132.000,- (egyszázharminckettőezer) forint.

Kötelezi, hogy az 132.000,- (azaz egyszázharminckettőezer) forint gyermektartásdíj hátralékot 15 nap alatt fizesse meg felperesnek.

Felhívja az alperesi munkáltatót a munkáltató neve-t (munkáltató címe, hogy a folyamatos gyermektartásdíjat az alperes (alperes neve, alperes születési helye és ideje, anyja neve alperes édesanyjának neve) munkabéréből a fentieknek megfelelően vonja le, és a felperes (felperes nevesz. felperes születési neve) ... Banknál vezetett bankszámlaszámsz. bankszámlájára utalja át.

A munkáltatónak a letiltással kapcsolatos teendőit és felelősségét a 4/1987.(VI.14.) IM rendelet 17. §-a és az 1994. évi LIII. törvény 75-78. §-ai szabályozzák.

A lakóhelysz. alatt felek közös bérleményét képező önkormányzati bérlakásra alperes bérlőtársi jogviszonyát megszünteti.

Kötelezi alperest, hogy fenti lakást -ingóságával együtt- 15 nap alatt hagyja el, és bocsássa felperes kizárólagos használatába.

Kötelezi felperest, hogy 15 nap alatt -a lakásból történő kiköltözéssel egyidejűleg- fizessen meg alperesnek 1.250.000,- (egymillió-kettőszázötvenezer) forint lakáshasználati jog ellenértéket.

Felek a költségeiket maguk kötelesek viselni.

Az eljárás során felmerült, szakértői költségben megtestesülő 76.780,- (azaz hetvenhatezer-hétszáznyolcvan) forint perköltséget az Állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet írásban, három példányban a Fővárosi Bíróságnak címezve, a Pesti Központi Kerületi Bíróságon kell benyújtani, vagy jegyzőkönyvbe mondani.

Felek kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálását.

I n d o k o l á s :

Peres felek másfél évi ismeretség, illetve pár hónapos együttélés után érzelmi alapon kötöttek házasságot. Felperesnek első, alperesnek második házassága, melyből az **gyermek születési ideje** született -ma már nagykorú, de még tanuló- **gyermek utóneve** utónevű gyermekük származik.

Az alperes első házasságából egy lánygyermek született, aki szintén nagykorú és tanul.

Felek az együttélést Romániában kezdték meg az alperes szüleinél, majd onnan egy vállalati bérlakásba költöztek. Alperes 1990 tavaszán, felperes 1991 januárjában jött Magyarországra, ahol az utolsó közös lakóhelyükül szolgáló -alperes jelenlegi lakcímén lévő- **lakóhely** sz. alatti önkormányzati bérlakásban laktak.

A felek házasságában már a gyermekük megszületését követő két-három év elteltével jelentkeztek problémák, melyek elsősorban anyagi természetűek voltak.

Felperes kifogásolta alperes italfogyasztását, alperes pedig nehezményezte, hogy felperes nem megfelelően látja el a háztartási munkákat.

Alperes indulatos magatartása miatt felperes több alkalommal elmenekült otthonról a gyermekkel együtt. Alperesnek volt öngyilkossági kísérlete is, és ezzel összefüggésben az idegállapota miatt gyógyszer is szedett.

Felperes 2006-ban is egy alkalommal már elköltözött alperestől, azonban a házassági kapcsolat helyreállítása érdekében még visszatért hozzá.

A felek kapcsolata nem rendeződött, alperes 2006. november 23-án öngyilkossági kísérletre tett lépéseket, ezért felperes a gyermekkel elköltözött, és az elhelyezésüket albérletben oldotta meg. Felperes ettől függetlenül változatlanul fizeti az utolsó közös lakóhelyül szolgáló önkormányzati bérlakás bérleti díját.

Alperes a különélést követően gyermektartásdíjat felperesnek nem fizetett, ezért a bíróság a 2007. június 5. napján kelt, és 2007. július 10. napján jogerőre emelkedett 29.P.100.584/2007/6. sz. végzésében ideiglenes intézkedéssel kötelezte alperest, hogy 2007. július 1. napjától 12.000,-Ft határozott összegű gyermektartásdíjat fizessen felperesnek.

Alperes korábbi munkaviszonya a **cégnév**-nél megszűnt, majd 2008 márciusában helyezkedett el újból egy hónapos próbaidővel, minimálbér kikötése mellett a **munkáltató neve**-nél.

Az utolsó közös lakóhelyül szolgáló önkormányzati bérlakás jelenlegi beköltözhető forgalmi értéke -éppen ezen jellegére tekintettel- 2.250.000,-Ft.

Felperes a módosított keresetében kérte a házasság felbontását, alperes gyermektartásdíj fizetésre kötelezését 2006. december 1. napjától kezdődően havi 12.000,-Ft határozott összegben, az utolsó közös lakásra alperes bérlőtársi jogviszonyának megszüntetését azzal, hogy lakáshasználati jog ellenérték fizetését vállalta, azonban kérte beszámítani az alperest terhelő gyermektartásdíj hátralékot.

Perköltségigénye volt.

Alperes a módosított ellenkérelmében ellenezte a házasság felbontását, a tartásdíj fizetését vállalta havi 12.000,-Ft összegben, a házassági bontóper megindításának időpontjától kezdődően. Az utolsó közös lakóhelyül szolgáló önkormányzati bérlakás osztott használatának az elrendelését kérte, és egyértelmű nyilatkozatot -arra az estre, ha a bíróság a bérlőtársi jogviszonyát megszüntetné, lakáshasználati jog ellenértékre tart-e igényt- nem tett.

Perköltségigénye nem volt.

A Csjt. 18. § (1) bekezdése alapján a bíróság a felek házasságát egyoldalú kérelemre felbonthatja akkor, ha házaseletük teljesen és helyrehozhatatlanul megromlott.

A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapított tényállásból arra a következtetésre jutott, hogy a törvényben előírt feltétel fennáll. Felperes a házasság felbontására irányuló szándéka mellett következetesen kitartott, a házasság megromlásához vezető körülményekre a meghallgatott tanúk teljesen egyező vallomást tettek a felperes előadásával, valamint a felek ma már közel másfél éve különváltan élnek úgy, hogy külön is laknak. Így megállapítható, hogy a felek házassága teljesen és helyrehozhatatlanul megromlott, ezért a törvény rendelkezése szerint a bíróság azt felbonthatta függetlenül attól, hogy alperes ezt a döntést ellenezte.

Felek között vita a gyermektartásdíj fizetési kötelezettségben és annak mértékében nem volt, alperes annak kezdő időpontját kifogásolta csak arra hivatkozással, hogy ő még visszavárta felperest és a gyermeket az elköltözésüket követően.

Mivel felperes már nem kívánta a házasság helyreállítását, ezért alpereshez visszatérni sem akart, viszont a gyerekekről az elköltözést követően egyedül ő gondoskodott, ezért a bíróság a felperesi keresettel egyezően az elköltözést követő hónap első napjától kezdődően kötelezte alperest gyermektartásdíj fizetésre a Csjt. 60. § (2) bekezdése alapján, mivel a gyermek a per folyamatban léte alatt nagykorúvá vált.

A bíróság megállapította alperes gyermektartásdíj hátralékának összegét is, mivel általa sem vitatottan csak az ideiglenes intézkedés meghozatalát követően teljesített öt havi tartásdíjat felperesnek összesen 60.000,-Ft összegben. (12.000,-Ft x 16 = 192.000,-Ft - 60.000,-Ft = 132.000,-Ft).

A Csjt. 31/B.§ (1) bekezdése alapján, ha a lakásban a házastársak egyikőjük vagy mindkettőjük bérleti joga alapján laknak, a házasság felbontása esetén -kérelemre- a bíróság dönt a lakás használata felől.

A (4) bekezdés szerint a bíróság a felek közös bérletében lévő lakás használatát megosztja, ha azt a lakás alapterülete, alaprajzi beosztása, és helyiségeinek száma lehetővé teszi (objektív

megoszthatóság). Nem osztható meg a lakás használata, ha a házastárs korábbi magatartására figyelemmel a közös használat a másik házastárs, vagy a kiskorú gyermek érdekeinek súlyos sérelmeivel jár (szubjektív megoszthatóság).

Ezekből a rendelkezésekből az következik, hogy a bíróság -amennyiben a lakás használata nem osztható meg- az (5) bekezdés alapján önkormányzati bérlakás esetében az egyik házastárs bérlőtársi jogviszonyát megszünteti, és a lakás elhagyására kötelezi.

A bíróság a felek személyes előadása, valamint a tanúk vallomása alapján megállapította, hogy alperes többször tanúsított olyan magatartást, ami miatt felperes elköltözésre kényszerült. Ez történt az életközösség végleges megszakadásának időpontjában is. Nyilvánvaló, hogy peres felek között olyan a viszony, amely az együttlakásukat lehetetlenné teszi.

Emellett a perbeli lakás beosztásánál fogva sem alkalmas az osztott használatra, mivel a fürdőszoba csak az egyik szobán keresztül közelíthető meg, és az az alperesi hivatkozás, mely szerint a fürdőszobába a házon kívülről is be lehet jutni, nem tekinthető megfelelő megoldásnak.

Így a bíróság az alperes osztott használattal kapcsolatos kérelmét elvetette.

Ugyancsak nem volt alapos alperes azon felvetése sem, hogy az ingatlanon belül két lakást is ki lehet alakítani, ugyanis a **önkormányzat neve** Polgármesteri Hivatala Vagyonkezelő Irodája ezzel ellentétes nyilatkozatot tett.

A bíróság a lakáshasználat rendezésekor -a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a felek együttlélése során tanúsított alperesi magatartásra figyelemmel, valamint arra a körülményre is, hogy a felek közös gyermeke már nem kiskorú, de a középiskolai tanulmányait végzi, és a felperesi édesanya nevelésében van- az alperes bérlőtársi jogviszonyát szüntette meg a fent már részletezett jogszabályi rendelkezés alapján.

A Csjt. 31/C. § (2) bekezdése szerint bérlakás esetében a lakáshasználati jog ellenértéke -legalább a hasonló önkormányzati bérlakásra- az önkormányzat rendeletében meghatározott pénzbeli térítés mértékének megfelelő összeg.

Felperes lakáshasználati jog ellenérték fizetését vállalta, alperes ezzel kapcsolatosan egyértelmű nyilatkozatot nem tett, bár az eljárás során volt olyan előadása, mely szerint bérlőtársi jogviszonya megszüntetése esetére igényt tart lakáshasználati jog ellenértékre.

A bíróság a lakáshasználati jog ellenérték alapját a perben kirendelt igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői vélemény alapulvételével állapította meg, melyet egyébként mindkét fél elfogadott.

A Csjt. 31/C. § (5) bekezdése alapján a használati jog ellenértéke a lakás elhagyásával egyidejűleg esedékes.

E körben felperesnek a lejárt gyermektartásdíj mértékében beszámítási igénye volt az általa teljesítendő lakáshasználati jog ellenértéke összegébe. A bíróság ezen felperesi kérelemnek nem adott helyt, bár mindkét fél részéről követelés merült fel pénzfizetésre, azonban az egyik még nem lejárt követelés (lakáshasználati jog ellenérték), valamint a kötelezettségek nem azonos jogcímből fakadnak.

A bíróság azonban a követelések beszámítását lehetővé tette az azonos teljesítési határidő elrendelésével.

A bíróság a gyermektartásra vonatkozó rendelkezést a Pp. 231. § a/ pontja alapján -fellebbezésre tekintet nélkül- előzetesen végrehajthatónak nyilvánította.

A perköltség viselésről szóló döntést a Pp. 290. § (4) bekezdése alapján hozta meg.

A szakértői költségben megtestesülő perköltséget az Állam viseli a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 14-§-a alapján, mivel az eljárás során mindkét fél személyes költségmentességben részesült.

Budapest, 2008. évi április hó 3. napján

dr. Boér Emőke s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: